

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 961/2017
28.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Момчила Петрова и др., због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених: Момчила Петрова, АА и ББ, адвоката Радослава Маринковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди ЗК 10/17 од 21.03.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 623/17 од 04.07.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Момчила Петрова, АА и ББ, адвоката Радослава Маринковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди ЗК 10/17 од 21.03.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 623/17 од 04.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди ЗК 10/17 од 21.03.2017. године, окривљени Момчило Петров, оглашен је кривим да је заједно са окривљенима ВВ и ГГ извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, затим да је заједно са окривљенима ГГ и ДД, извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) КЗ за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, као и због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, те му изрекао јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 7 (седам) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 18.12.2016. године од 11,00 часова.

Истом пресудом, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела прикривање из члана 221. став 1. КЗ за које је осуђена на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

Окривљени Момчило Петров и окривљена АА, су између осталих, обавезани да плате судски паушал у износу од по 5.000,00, као и трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Кикинди, свако по 1.583,00 динара, а окривљени Момчило Петров је обавезан и да плати трошкове кривичног поступка суду у износу од 2.933,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, пресудом је окривљени Момчило Петров, обавезан да солидарно са окривљенима ГГ и ДД, оштећеном ЂЂ, накнади штету у износу од 25.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Поред тога, наведеном пресудом је на основу члана 41, 46. и 21. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, окривљеном ББ, изречена васпитна мера упућивање у васпитно-поправни дом, за коју је одређено да има трајати најмање 6 (шест) месеци, а највише 4 (четири) године, с тим да суд сваких шест месеци разматра да ли постоје основи за обуставу извршења мере или за њену замену другом васпитном мером. Окривљеном се у изречену меру урачунава време проведено у притвору од 18.12.2016. до 10.02.2017. године. Истом пресудом, окривљени ББ је обавезан да плати трошкове кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Кикинди у износу од 40.448,00 динара, све у року од 30 дана, под претњом принудног извршења. Такође, окривљени ББ је обавезан и да оштећеној ЕЕ, накнади штету у висини од 29.300,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Пресудом је одређено да се привремено одузети предмети од ББ и то један пар патика марке „...“ плаве боје са белим ђоном, величине 43, по правноснажности наведене пресуде, имају вратити окривљеном ББ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 623/17 од 04.07.2017. године, усвајањем жалби окривљеног Момчила Петрова и окривљеног ГГ, изјављених од стране бранилаца, преиначена је пресуда Основног суда у Кикинди ЗК 10/17 од 21.03.2017. године, у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што су кривичноправне радње окривљених описане под тачком 1. и 2. изреке првостепене пресуде, правно квалификоване као кривично дело тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 2) у вези са чланом 61. КЗ, па је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеном Момчилу Петрову, применом чланова 4, 42, 45. и 54. КЗ утврдио за кривично дело тешка крађа у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 2) у вези члана 61. КЗ, казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, те му узео као утврђену, за кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, па га применом члана 60. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године, а окривљеног ГГ за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 2) у вези са чланом 61. КЗ, применом одредби чланова 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, док су у преосталом делу жалбе окривљених ВВ, АА и ББ, изјављене од стране бранилаца и жалба Основног јавног тужиоца у Кикинди, одбијене као неосноване, а пресуда Основног суда у Кикинди ЗК 10/17 од 21.03.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених: Момчила Петрова, АА и ББ, адвокат Радослав Маринковић, у смислу члана 485. ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног Момчила Петрова осуди на казну затвора у знатно краћем трајању, окривљеној АА изрекне условну осуду са било којим временом проверавања, а окривљеном ББ изрекне васпитну меру појачан надзор од стране органа старатељства. Бранилац је захтевао и да Врховни касациони суд одложи извршење правноснажне пресуде у односу на окривљеног ББ и окривљену АА.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у захтеву најпре истиче да је и након донете другостепене пресуде, нејасно на основу чега су окривљени оглашени кривим за кривична дела која су им оптужним актом стављена на терет, којим наводима, по налажењу овог суда, исти указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у уводу захтева за заштиту законитости, бранилац истиче и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а у образложењу захтева наводи да су сви окривљени престрого кажњени, да у односу на окривљеног Момчила Петрова, постоји драстично одступање од судске праксе када је у питању изрицање казни за извршена кривична дела за која је овај окривљени правноснажно оглашен кривим, затим да суд приликом изрицања кривичне санкције АА, није правилно ценио чињеницу да је њено малолетно дете лошег здравственог стања, као и да је приликом изрицања кривичне санкције окривљеном ББ, суд занемарио мишљење судских вештака, те и поред предложене васпитне мере, овом окривљеном изрекао најтежу васпитну меру.

Изнетим наводима, иако бранилац означава повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, по налажењу овог суда, исти указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених: Момчила Петрова, АА и ББ, у овом делу оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац у уводу захтева истиче и то да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и 439. тачка 1) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због кога сматра да су побијаним пресудама учињене наведене повреде закона, а имајући притом у виду да Врховни касациони суд, правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу, испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљених у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости, мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић